

[Ministeren for offentlige Arbejder.] ca. 1500. Dette kan gøres for et forholdsvis overkommeligt Beløb, og det kan gøres inden næste Vinter. Det vil med andre Ord sige, at vi inden næste Vinter for en rimelig Bekostning kan faa bygget en Isbryder, som kan virke med samme Kraft og med samme Aktionsradius som „Lillebjørn“, der i Vinter har vist sig at gøre fortrinlig Fyldest ogsaa i Store Bælt. Senere er det Hensigten gennem et Lovforslag til næste Samling at søge Bevilling til en Isbryder, som kan bruges til den almindelige Trafik, derunder ogsaa til Hjælp for Statsbanerne, hvis vi kommer ud for en Vinter af en overordentlig Karakter. Men de to Ting beder jeg holdt noget adskilt, thi Forholdet er det, at uanset Issituationen er det en Nødvendighed for Statsbanerne at faa en ny Færge af Hensyn til den daglig almindelige Trafik.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var inde paa, at det var at afspise Bevillingsmyndigheden, naar Radiovæsenets Regnskabsafreggelse blev fremsat i den Form, som den har i Aar. Men Bevillingssmagten har jo ikke udover Licensansættelsen nogen Indflydelse paa Regnskabet. Det er Ministeriet for offentlige Arbejder, der approberer Budgettet, og det skal optages paa Finansloven, saaledes som det staar i Radioloven. Men Radioloven skal til Revision i den kommende Samling, og der vil da blive Anledning til at drøfte dette Spørgsmaal. Jeg kan ikke se, at man med den nugældende Lov kan gaa videre og give Oplysninger, hvoraf man kan se, hvorledes Hovedsummerne kommer ud. Men er der et enkelt Spørgsmaal, man ønsker særlig Besvarelse paa, er jeg selvfølgelig altid villig til at give Finansudvalget en saadan.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nedskrivning af Statsbanernes Kapital kan jeg bekræfte det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Udtalelse, at jeg er af den Formening, at disse Forhandlinger andetsteds bør afsluttes, forinden jeg tager endelig Stilling dertil.

Korsgaard: Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard gøre den særlige Bemærkning, at naar han mener, at man af dette, at man nedskriver Statsbanernes Anlægs kapital med et eller andet Beløb, kommer baade til en mindre regnskabsmæssig Forrentning og en mindre Afskrivning, er dette forkert, for Anlægs kapitalen i og for sig har intet, bør i hvert Fald intet have med Afskrivningen at gøre, da Afskrivningen er noget, der for saa vidt kan siges at være

ganske uafhængigt deraf, idet den skal være Udtryk for Dækning af det normale Slid, og det har jo fornuftigvis ikke nogen egentlig Relation til, hvilket Beløb man sætter Anlægget til. Det er kun af praktiske Grunde, man bruger en eller anden Procent af Anlægssummen, men nogen egentlig Forbindelse er der ikke.

Maa jeg saa til de Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte, sige, at jeg ikke er saa lidt begavet, at jeg ikke kan forstaa, at Isbrydere og almindelige Færger er to i nogen Grad adskilte Ting, men begge har de jo da Forbindelse med Overfartsforholdene. Og for mig staar det saaledes, at den nuværende Tid har vist, at det, der særlig volder Vanskeligheder, er en Issituation; de Smaamangler, der kan være ved Overfartsforholdene under — skal vi sige Sommerforhold, er for intet at regne imod de Vanskeligheder, der kan være under Isforhold. Derfor synes jeg for saa vidt, at man fra Ministeriets Side sætter ind paa det forkerte Punkt, idet det først og fremmest er Foranstaltninger til Overvindelse af Issituationer, der skal overvejes. Det andet er af langt, langt mindre Betydning, det er i Virkeligheden kun et Bekvemmeligheds-spørgsmaal. Der er ikke den fjerneste Tvivl om, at vi med det Materiel, vi nu en Gang har, glimrende kan overføre alt Gods, og Godset kan det være ligegyldigt, om det bliver overført paa en Hjulfærge eller paa en ny Skruetærge. Vi kan ogsaa glimrende overføre alle Mennesker med det nuværende Materiel, men de faar ikke fuldt de samme Bekvemmeligheder paa en Hjulfærge som paa en Skruetærge. Saa meget Begreb har jeg om Overfartsforholdene paa Store Bælt, at jeg tør paastaa, at dette er rigtigt, selv om jeg skulde risikere et Dementi fra Generaldirektoratets Side i Lighed med, hvad jeg tidligere har været ude for angaaende Færgeskruer. Men den Sag kommer jeg formentlig tilbage til ved en anden Lejlighed; derom er det sidste Ord ikke sagt.

Altsaa, den almindelige Trafik kan meget vel bestrides af det nu foreliggende Materiel, og saa synes jeg, man maa have Lov til at spørge: Har vi Raad til af Hensyn til Bekvemmeligheder at bygge en Færge til 3 Mill. Kr., samtidig med at vi — og dette er meget, meget vigtigere — staar overfor meget store Udgifter til Isbrydermateriel, som kan muliggøre, at vi kan opretholde Trafikken, og navnlig Godstrafikken, som det er gaaet særlig stærkt ud over i denne Periode, paa en nogenlunde god Maade. Derom nærer jeg mine Tvivl,